

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 55. Concilii Trecensis finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

de pratis Abbati, cui memoratum Monasterium contulerat, auferendi, sibi que retinendi haberet. Ita utraque Donatio effectu caruit.

§. LV.

Concilii Trecentis finis.

Decima Septembris, cum Rex ad Papam se contulisset, & familiariter collocutus fuisset, ambo in Concilium ingrediuntur. Illa die Excommunicatio pronunciata est contra Principem Hugonem Lotharii filium ejusque conscios, & nominatim, Emmonem, Bernardi Comitis fratrem, in patriam adhuc dum grassantes, contempto juramento fidei, quam Hugo Regi Ludovico juraverat.

Jo. ep. 12.

Tum, instantibus quibusdam Episcopis, & Rege consentiente, statuit Joannes Papa, ut Hedenulfus, Hincmaro subrogatus, Sedem Laudunensem teneret. Hoc autem modo Hedenulfus Cathedram Episcopalem Laudunensis Ecclesie conscenderat. Carolus Imperator, postquam Corona Imperii redimitus fuisset, Roma abiturus, a Pontifice literas obtinuerat, eadem die quinta Januarii anno octingentesimo septuagesimo sexto datas, & ad Hincmarum Remensem directas, quibus Sententiam Concilii Duziacensis contra Hincmarum Laudunensem latam confirmabat, Archiepiscopo præcipiens, ut sine dilatione in locum ipsius alium Episcopum eligi

Sæculum IX.
A. C. 878.

ep. 314.

to. 9. Conc.
p. 280.

eligi curaret, & addens, ad hanc electionem quemquam ab Imperatore delegatum esse vocandum, qui tumultuantes coerceret. Unde, ut his mandatis satisfaceret, Hedenulfus a Clero & populo consentiente Rege canonice electus, quod ex Decreto Electionis vigesima octava Martii anno octingentesimo septuagesimo sexto dispicitur, & Papæ auctoritate consecratus est. Ergo Joannes Papa in Concilio, ut diximus, decrevit, ut Hedenulfus Sede Episcopali non cederet, Hincmarus vero cæcus, si vellet, Missam cantaret, & partem de redditibus Ecclesiæ acciperet. Atque Rex consentiebat. Cumque Hedenulfus licentiam ab hac Sede discedendi peteret, quod corporis infirmitate premeretur, & in Monasterium sercipere cuperet, eam non modo non impetravit, sed etiam Papa, Rege & Episcopis, qui Hincmaro favebant, consentientibus, ei districte præcepit, ut Sedem suam teneret, & Ministerio Episcopali fungeretur. At vero amici Hincmari cæci, facultate a Pontifice ipsi facta usi, eum vestibibus Sacerdotalibus indutum, Papa subito sistunt, mirantibus ceteris Episcopis, moxque in Ecclesiam cantantes volentem deducunt, & ad benedicendum populo (*) invitant.

(*) Nec ex verbis Fleurii, nec ex Actis Conc. Sub
cip
per

Sub finem Concilii Papa Episcopos ^{Sæculum IX.}
 allocutus est in hunc modum: *Fratres* ^{A C. 878.}
& Coepiscopi mei, volo, ut mecum operam
jungatis, cum omnibus Vasallis vestris ar-
matas, ad defendendum Ecclesiam Roma-
nam, donec in Sedem Beati Petri Apostoli
revertar, & rogo, ut mihi certum sine
dilatione detis responsum. Tum ad Re-
gem conversus, rogo te, carissime fili, in-
quit, ut Sanctæ Romanæ Ecclesiæ celeri-
ter opem feras, quod Antecessores tui fe-
cerunt, & tibi, ut facias, mandata reli-
querunt. Nam Ministri Dei estis, nec
sine causa, sed in vindictam malorum, gla-
dium portatis; ne forte, quod absit, ea-
dem pœna, quæ aliquando veteres Reges,
Dei inimicis intempestive parcentes, at-
trivit, vos & regnum vestrum maneat.
Si aliud vobis videtur; per Deum & Concilium
Sanctum Petrum obtestor, saltem in hoc ^{Tricassinum.}
loco sine mora respondete. Nullum Re-
gis vel Episcoporum legitur responsum.
Non enim credebant, Pontificis esse præ-
scribere Regi, () qua potissimum ratio-*
 ne

fatis dispicitur, an Hincmarus cæcus exinde so-
 lus Episcopus Laudunensis fuerit, & Hedenulfus
 ad Asceterium convolaverit.

(*) Asper admodum in hoc loco est Fleu-
 rius Joanni Pontifici. Non enim semper præ-
 cipit, sed etiam rogat; & in tantis Ecclesiæ
 periculis utrumque facienti quis succenseat?

Hist. Eccles. Tom. XII.

S s

Sæculum IX. ne viribus suis, & jure gladii uti deberet, aut imperare Episcopis, tanquam rerum temporalium Dominis, Regisque vasallis. Suæ ipsis copiæ erant necessariae ad serviendum Regi, & ad se ipsos contra Normannos & pravos Christianos tuendum. Nihilominus jussit Rex, Episcopos ad ferendum Papæ auxilium proficisci, sed solus Agilmarus Claromontanus Papam in Italiam redeuntem comitatus est, quo eum Boso cum valido præsidio deduxit. Papa hunc Episcopum in Franciam remittens datis literis Regem rogavit, ut ceteros Episcopos sine mora cum militibus suis Romam contendere compelleret. Itaque hoc Concilium Trecense, quod Joannes Papa tanta mole coegerat, Republicæ Romanæ parum emolumenti & multo minus Ecclesiæ attulit.

Conc.

Tricass. n. 11
8. 13.

to. 9. Conc.
p. 239.

In Concilio Trecensi Joannes Papa quædam privilegia diversis Franciæ Ecclesiis, nempe Turonensi, Pictaviensi, & Monasterio Floriacensi ad Ligerim concessit. Prorsus singulare autem illud fuit, quo sexta Septembris Walam Episcopum Metensem, tribuens ei Pallium, ornavit; quam vero prærogativam non ipsius Ecclesiæ sed Personæ annexuit. Sed cum anno sequenti ad notitiam Bertaldi Archiepiscopi Trevirensis Metropolitanæ, cui Ecclesia Metensis suberat, pervenisset, quod

quod Wala in Festo Resurrectionis Do-
 minicæ Officium Divinum Pallio insigni
 peregisset, Treviros accersitum interro-
 gavit, quis ei hanc potestatem fecisset.
 Wala privilegium Pontificium publice re-
 citari a suis jussit, dicens, quod Anteces-
 sores sui quatuor Urbicius, Chrodegan-
 gus, Angelramus, & Drogo, Pallio usi
 fuissent. Contra vero Bertulfus prælegi
 Canonem præcepit prohibentem, ne Suf-
 fraganeus quocunque privilegio, quo non
 omnes Antecessores ejus gavisi fuissent,
 sine Metropolitæ sui consensu uteretur,
 eumque amplius Pallio indui vetuit. Un-
 de magnum inter Metropolitanam & Suf-
 fraganeum ortum dissidium. At post-
 quam Wala Hincmarum Archiepis-
 copum hac de re consulisset, suavitè, ut
 se Metropolitanæ sui præcepto submitteret,
 ambosque reconciliavit.

Sæculum IX.
 A. C. 878.

Flod. L. III.
 c. 23. p. 491.

Concilio Trecensi jam soluto, Hinc-
 marus Remensis apud Pontificem accusa-
 tur, quod Decretales Epistolas Pontifi-
 cum non reciperet. Additi erant & alii
 Articuli. Unde coactus est Hincmarus
 ad scribendum Apologeticum, quod ad
 nostra usque tempora non pervenit. In
 eo autem dicebat; quod Decretales a
 Conciliis approbatas reciperet. Ratio-
 nem de iis reddebat, quæ in causa nepo-
 tis sui Episcopi Laudunensis & Hedenulfi
 Successoris ejus acta fuerant. Tandem

Flod. L. III.
 c. 21. p. 427.
 c. 29. in fi.

Sæculum IX. etiam de illis, quæ ad Carlomannum per-
A.C. 878. tinebant.

ep. 116.

ep. 117.

ep. 141.

ep. 142.

ep. 139.

ep. 134.

ep. 128. 130.

131.

Joannes Papa in Italiam reversus de Ansperto Archiepiscopo Mediolanensi querebatur, quod in causis Ecclesiæ se non adjuvisset. Præcepit deinde, ut cum omnibus suis Suffraganeis, secunda die Decembris ad celebrandum Concilium Ticinum veniret. Joanni Episcopo Ticinensi in mandatis dedit, ut Suffraganeos Ecclesiæ Ravennatis tunc defuncto Joanne Archiepiscopo vacantis, atque inter alios, Episcopum Parmensem, Placentinum, Regiensem, & Mutinensem convocaret. Dicit Papa in illis mandatis, Episcopum Ticinensem soli Papæ esse subjectum, eique & Successoribus potestatem tribuit convocandi ad Synodum Episcopos Sedibus Mediolanensi & Ravennati subjectos. His vero præcipit, ut Ticinensi obedirent. In Sede Ravennate successit Romanus, Diaconus, cui Papa datis literis Dignitatem Archiepiscopalem gratulatus est. Sed nullus Scriptor memorat, an Concilium, Ticini indictum, locum habuerit; verum ex Epistolis Berengarii Comitis & Supponis videmus, in hoc Conventu tam de rebus politicis, quam Ecclesiasticis agendum fore.